

Зьмест

Патрэба душы.

Аляксандар Лукашук 7

2000

«Калі Беларуская Свабода пяройдзе на расейскую мову, палічу гэта абразам і здрадам» 9

2001

«На службе нас правакавалі, каб высветліць, хто слухае замежныя радыёгаласы» 17

2002

«Свабоду слухаюць многія, але пісаць баяцца: небясьпечна» 25

2003

«Калі глушылка змоўкла, пачуўся вайсковы голас: “Слушаць Радио Свобода запрещено!”» 35

2004

«Свабоду мы слухалі ў казарме, цішком засеўшы ў “ленкомнаце”. А “зампаліт” нас выявіў...» 45

2005

«За слуханьне “вароных галасоў” мяне нават са школы хацелі пагнаць — зь дзявятае клясы» 65

2006

«Часам, слухаючы лісты, хочацца сьмяяцца, а часам — плакаць» 77

2007

«Калі шэрым зімовым днём сыпле густы сьнег, а вецер завывае ў комінах, мне ўспамінаецца бацька і тое, як мы разам слухалі Свабоду» 85

2008

«Засынаю і прачынаюся са Свабодай:
радыёпрымач стаіць у маім ложку» 89

2009

«Спакойна і радасна на душы, калі ў роднай хаце
на роднай мове гаворыць радыё» 99

2010

«Як толькі заходзім у хату — бягом да прымача,
каб добры дружа хутчэй зайшоў да нас» 123

2010–11

«Чую імя сваёй мамы... хочацца плакаць,
ад гонару зараз лопну!» 163

2011

«Паслухаць Свабоду — гэта ўсё роўна
што пасля лазьні выпіць кілішак гарэлкі:
і сьветла, і весела, і радасна» 179

2012

«А тут яшчэ жонка мармыча пад вухам:
“Не пішы на Свабоду! Дапішасься!”» 213

2013

«Мая 90-гадовая маці толькі і чакае,
калі на гадзінніку зьявяцца лічбы 18:00 —
пачатак перадачаў Свабоды» 257

2014

«Калі спыніце вяшчаньне ў эфіры — я застануся
сьляпая і глухая, бо ня буду ведаць праўду» 277

Замест пасляслоўя 283

Паказьнік асобаў 288

Ад рэдакцыі 303

Пра Радыё Свабода 304

Summary 306